

НАРОДНИЯТЪ УЧИТЕЛЬ
ИВАНЪ ВАЗОВЪ

ДЕ Е БЪЛГАРИЯ?

Питать ли ме, де зората
ме огроъла първи пътъ,
питать ли ме, де земята,
що най-любя на свѣта?

Тамо, азъ ще отговоря,
де се бѣли Дунавъ лѣй,
де отъ изтокъ Черно-море
се бунтува и свѣтлѣй;

тамо, де се възвишиава
горда Стара-планина,
де Марица тихо шава
изъ тракийска равнина.

тамъ, де Вардаръ презъ полята
мжтенъ лѣй се и шуми,
де на Рила грѣй главата,
и при Охридски вѣлни.

Тамъ роденъ съмъ! Тамъ дѣди ми
днесъ почиватъ подъ земя,
тамъ гърмѣло тѣхно име
въ миръ и въ браннитѣ поля.

Българио драга, мила,
земя пълна съ добрини,
земя, що си ме кърмила
моятъ поклонъ приемни!

Любя твоитѣ балкани,
твойтѣ рѣки и гори,
твойтѣ весели поляни,
де Богъ всичко наспори.

Дето ази и да трая —
за тебъ мисля и горя,
въ тебъ родихъ се и желая
въ тебъ свободенъ да умра.

Иванъ Вазовъ